

c) Euseb. Ol. 87, 2 = 431 a. Chr. n.: Bacchylides carminum scriptor agnoscitur.

5. Eustath. prooem. ad Pind. 25 (Schol. Pind. 3, 297, 13 Dr.) de Pindaro: καὶ Cιμωνίδου ἦκουσε, νεώτερος μὲν ἐκείνου ὤν, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου. Quibus verbis usus Thom. Mag., Vita Pind. (1, 5, 4 Dr.): νεώτερος μὲν ἦν Cιμωνίδου (sc. Pindarus) πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου.

6. Plut. de exilio 14, 605 C: καὶ γὰρ τοῖς παλαιοῖς ὡς ἔοικεν αἱ Μοῦσαι τὰ κάλλιστα τῶν συνταγμάτων καὶ δοκιμώτατα φυγὴν λαβοῦσαι συνεργὸν ἐπετέλεσαν. . . (afferuntur exempla) Βακχυλίδης ὁ Ἰουλίτης ἐν Πελοποννήσῳ.

7. Pind. pae. 4, 23: (loquitur Ceos) γιγνώσκομαι δὲ καὶ Μοῖσαν παρέχων ἄλις.